

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-11-63297 (אסיר) נ' מדינת ישראל

לפני יו"ר ועדה, כבוד השופט הבכיר בדימ. חיים חדש
חברת ועדה – גב' מימי גילוף, חינוך
חברת ועדה – גב' בת שבע זידמן, עו"ס
נציגת שב"ס – גב' אסתר פרג'ון
מזכירת ועדה – גב' אוראל עזר
מתורגמנית לשפה הערבית – הגב' מורן חן

המבקש (אסיר) – בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד עבדאד פאדי

המשיבה
נגד
מדינת ישראל [פמ"ד]
ע"י ב"כ עו"ד ליאת לוי סיגל

החלטה

1. עניינה של החלטה זו היא בקשת האסיר, על פי סעי' 3 לחוק שחרור על תנאי ממעצר, תשס"א – 2001 (להלן: "החוק"), לאחר שהשלים 2/3 מתקופת המאסר שהושתה עליו, לשחררו על תנאי מנשיאת יתרת תקופת מאסרו (להלן: "שחרור מוקדם").
- 1.1. האסיר מרצה את מאסרו השני – הפעם לתקופה של 16 חודשים, בגין עבירות של זריקת חפצים לעבר אדם או רכוש.
- 1.2. כעולה מכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון סגור, בפני בית המשפט הצבאי בשומרון, יידה האסיר אבנים במסגרת הפרת סדר כנגד כוחות הביטחון, ביום 15.5.2018, או בסמוך לכך, בסמוך למעבר אייל – במרחק של כ-50 מטרים.
- 1.3. האבנים יודו לעבר כוחות הביטחון וזאת בכוונה לפגוע בהם או ברכושם.
- 1.4. לא היתה זו הפעם הראשונה בה יידה האסיר אבנים, ולמעשה, במסגרת גזר דינו, הופעל כנגדו עונש מאסר בן 6 חודשים, מתיק 2464/16, של בימ"ש שומרון. עונש המאסר הופעל בחופף לעונש המאסר בתיק הנוכחי וכן הושת על האסיר קנס כספי בסך 3,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-11-63297 (אסיר) נ' מדינת ישראל

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
2. ב"כ היועמ"ש, התנגדה לשחרור המוקדם מן הטעמים שפירטה בפנינו וציינה, בין היתר, כי האסיר ביצע את העבירה שבה הורשע, כאשר היה תלוי ועומד כנגדו עונש מאסר על תנאי; טענה כי הוא משתייך לארגון החמאס, והפנתה למידע שלילי עדכני משירות בתי הסוהר – בו עיינו, ועליו הטלנו חיסיון, לבקשתה.
3. בנוסף, הפנתה ב"כ היועמ"ש את הוועדה להתנהלותו הבלתי נאותה של האסיר בין כתלי בית הכלא וציינה כי מעבר לחמ"ן השלילי הוא גם עבר עבירות של סדר ומשמעת.
4. לטעמה של ב"כ היועמ"ש האסיר לא נטש את האידאולוגיה, לא הציג תוכנית שיקומית ולמעשה חוץ מכתובת בקשה לא עשה דבר כדי לקדם את זכאותו.
5. ב"כ האסיר ביקש לשחרר את מרשו שחרור מוקדם, מן הטעמים שפירט בפנינו, בדבריו לעיל, ובין היתר, טען כי לפני מעצרו היה האסיר מעורב בתאונות דרכים אשר גרמה לו לפגיעת ראש קשה ולבעיות נוירולוגיות וכי הוא נחקר כ 4 חודשים לאחר הפגיעה. בהקשר זה, הוא צירף דו"ח רפואי אודות הפגיעה ומצבו הנוכחי של האסיר.
- 5.1 ביחס לחוות דעת שב"כ, טען כי מדובר בחוות דעת סטנדרטית שלא מתייחסת למצבו הנוירולוגי של מרשו.
- 5.2 לגבי ההשתייכות לחמאס טען בא כוח האסיר כי מרשו איננו שייך לארגון זה אלא רק חי בתא של חמאס כי הם חברים מכפרו.
6. כאשר נשאל על ידי באת כוח היועמ"ש האם הוא טוען שבעקבות פגיעת הראש חקירתו של מרשו איננה תקינה והודאתו פסולה, השיב ב"כ האסיר שההודאה תקינה אבל יש לייחס משקל למצבו הרפואי של מרשו לאחר פגיעת הראש.
7. בהמשך, התברר כי האסיר כופר בכלל בעצם היותו במקום ביצוע העבירה, וטוען כי במועד 15.5.18, אז התנהלו הפרות הסדר, הוא היה בירדן.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-11-63297 (אסיר) נ' מדינת ישראל

8. האסיר טען כי במהלך חקירתו הציגו לו תמונה, והוא זיהה בה את עצמו, אבל היתה זאת תמונה מיידוי האבנים במשפט הקודם.
9. לשאלות הוועדה השיב האסיר כי יידה אבנים רק בשנת 2016, שבגינה הוא נעצר וריצה עונש, ובמהלך משפטו הנוכחי, המליץ לו עורך דינו על העסקה, בשל העובדה שתלוי ועומד כנגדו תנאי בר הפעלה.
10. האסיר טען כי למד לקח ממעשיו; טען כי לא התאפשר לו לדבר כלל במהלך משפטו ובית המשפט הצבאי אכן הקריא לו את כתב האישום אבל מנע ממנו מלהגיב. לשאלת הוועדה מה היה אומר לבית המשפט אילו נתנו לו להגיב, השיב כי היה אומר שלא היה בארץ באותה תקופה.
11. הסגור הודיע כי הוא יבקש לקבל את דרכונו של מרשו, כדי לשקול הגשת משפט חוזר, או שיפנה למשטרת הגבולות.
12. סעיף 3 לחוק קובע, בין היתר, כי וועדת השחרורים לא תשחרר אסיר, שחרור מוקדם, אלא אם כן שוכנעה כי האסיר ראוי לשחרור וכי שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור.
13. השאלה אם אסיר ראוי לשחרור מתמקדת בעיקר בהתנהגותו של האסיר בכלא, במשולב כמובן עם חומרת העבירות, וגם נכונותו להשתקם, להטיב את דרכו ולקחת אחריות על מעשיו.
14. בהקשר זה, מציין דוח המנהל כי לאסיר חמ"ן שלילי רב בגין הפרות סדר ומשמעת, וכן חמ"ן בגין התערבות הברחות רט"נים וטיפול רפואי באסירים.
- 14.1. לעיונו הוגשו כאמור דוחות חסויים, המפרטים התנהלות בלתי נאותה ומדאיגה בין כתלי הכלא.
15. בנסיבות אלה לא ניתן לקבוע כי האסיר ראוי לשחרור מוקדם.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-11-63297 (אסיר) נ' מדינת ישראל

- 1
- 2 16. אלא שכאמור, קבעה הפסיקה, כי השיקול העיקרי האמור להנחות את הוועדה, הוא האם
- 3 ועד כמה יסכן שחרור מוקדם את שלום הציבור.
- 4
- 5 17. אין ספק כי יידוי אבנים לעבר כוחות הביטחון, מסכן את שלומם וממילא את שלום הציבור
- 6 בכללותו. כאשר האסיר ביצע עבירה זו כשתלוי ועומד כנגדו עונש מאסר על תנאי, בגין אותה
- 7 עבירה, מוכיח הדבר כי גם אין לו מורא מפני החוק.
- 8
- 9 18. גם התנהלותו של האסיר בין כתלי הכלא, מחדדת את ההתרשמות ממסוכנות גבוהה הנשקפת
- 10 ממנו, אם וכאשר ישוחרר שחרור מוקדם - ודי אם נפנה למידע הגלוי בדו"ח המנהל, אודות
- 11 התערבות בהברחות רט"ן בבית הכלא.
- 12
- 13 19. שבי"כ מתנגד לשחרור המוקדם וקובע כי עקב אופייה האידיאולוגי של העבירה הביטחונית
- 14 וההיקף הנפוץ מאד של תופעת האסירים המשוחררים שחוזרים לסורם, הוא רואה מסוכנות
- 15 מחזרתם לשטח טרם סיום תקופת המאסר.
- 16
- 17 20. העובדה כי האסיר הכחיש היום בפנינו לחלוטין את ביצוע העבירות, למרות שהודה בהן
- 18 במסגרת הסדר הטיעון ובפרוטוקול של בית המשפט הצבאי בשומרון, נכתב במפורש, כי בית
- 19 המשפט הקריא לאסיר והסביר לו את כתב האישום, והוא הודה לאחר שהבין את המיוחס
- 20 לו, מלמדת כי האסיר לא פיתח כל תובנה ולא הפנים את חומרת המעשים.
- 21
- 22 21. הפסיקה קבעה לא אחת כי הנטל המוטל על אסיר שביצע עבירות על רקע אידיאולוגי – ואין
- 23 ספק, כי העבירות וההתנהלות בוצעו על רקע כזה – הוא כבד הרבה יותר מאשר זה המוטל על
- 24 אסיר שהורשע בעבירות אחרות.
- 25
- 26 22. בענייננו, האסיר אף לא ניסה לשכנע אותנו כי נטש את האידיאולוגיה שהניעה אותו לבצע את
- 27 העבירות, אפילו כשהיה תלוי ועומד כנגדו עונש מאסר על תנאי, בגין אותן עבירות.
- 28
- 29

**ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות
לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001**

וש"ר 19-11-63297 (אסיר) נ' מדינת ישראל

23. אין אפוא מנוס מלהגיע למסקנה כי האסיר לא הרים את הנטל שעליו היה להוכיח כי מסוכנותו אויינה, או למצער פחתה באופן המאפשר שחרור מוקדם – והבקשה לשחרור מוקדם נדחית בזאת.

24. ההחלטה תפורסם ללא שמו של האסיר.

ניתנה והודעה היום ח' שבט תש"פ, 03/02/2020 במעמד הנוכחים.

גב' בת שבע זידמן,
חברת וועדה

גב' מימי גילויץ,
חברת וועדה

חיים חדש,
שופט בכיר (בדימוס)

גב' אסתר פרג'ון

ר/כ,
נציג שב"ס

חיים חדש, שופט עמית